

Bílá

Paběrky Marko Čermáka

Proč je mojí barvou bílá to vám brzo napovím
proč má oči celý léto po bílý tak hladoví
v oblacích jak střípek svítí v něm se nebe zrcadlí
první vločku možná chytím na tváři má se roztaví

R: Ať pírek hejna tichá obzor kolem zacloní
pod tíhou se větve smrků bílý zemi pokloní
ať pacifikem lesů okno do tmy zahoří
poutníkům jak maják strážní bílou nocí na mořích

Mý kroky se lačně dlouží na hřebeny zapadlý
tam ve stopě přede mnou se louče slunce zrcadlí
v rozmaru pak dolů strání nohy v rytmu stepují
šňůry srpků čistou plání dokud můžou malují

R:

Až bystriny pláčem sněhů s jarem znovu posílí
jeho zbytek nabírám si do svých dlaní na chvíli
dívám se jak v prstech mizí chladně hladí naposled
pro mnohý z vás jistě cizí obyčejný na pohled

R: